

عنوان مقاله:

برنامه ریزی مجدد جایگاه های توقف هواپیماها (اپرون) برای فرودگاه های مهرآباد و امام خمینی(ره) تهران در شرایط افزایش ناوگان

محل انتشار:

پژوهشنامه حمل و نقل، دوره 18، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد جواد عیسی پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات، تهران، ایران

علی عبدی کردانی - دانشیار، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین، قزوین، ایران

مهدی نصرالهی - دانشجوی دکتری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با پیشرفت چشمگیر و پر شتاب حمل و نقل هوایی در سراسر دنیا، فرودگاه ها شاهد رشد ترافیک مسافری که منتج به ناکافی بودن ظرفیت آن ها به منظور پاسخگویی به ترافیک در وضع موجود و سال های آتی می باشد، هستند در این بین فرودگاه های مهرآباد تهران و امام خمینی با توجه به سیاست گذاری های کلان و همچنین موقعیت استراتژیک خود می بایست توانایی پاسخگویی به بیشترین حجم از ترافیک هوایی را دارا باشند و این در شرایطی است که فرودگاه مهرآباد به دلیل قدمت ساخت دچار محدودیت شدید به منظور تملک و توسعه عوامل پروازی می باشد و فرودگاه امام خمینی نیز نیازمند برنامه ریزی جهت توسعه در سال های طرح می باشد. در این تحقیق با پیش بینی ترافیک هوایی در سال های ۱۳۹۴، ۱۴۰۴ و ۱۴۱۴، تعداد جایگاه مورد نیاز فرودگاه مهرآباد در سال های طرح به ترتیب برابر با ۴۴، ۶۱ و ۸۱ جایگاه و تعداد جایگاه مورد نیاز فرودگاه امام خمینی به ترتیب برابر با ۲۱، ۳۸ و ۶۳ جایگاه بدست آمد؛ و سپس با بررسی عوامل تاثیرگذار بر ظرفیت توقفگاه فرودگاه ها، ظرفیت فرودگاه مهرآباد و امام خمینی در سال ۱۴۰۴ به ترتیب ۳ و ۴ هواپیمای با رده عملیاتی C و در سال ۱۴۱۴ نیز به ترتیب ۴ و ۶ هواپیمای با رده عملیاتی C در ساعت اوج افزایش یافت. همچنین میزان توسعه مورد نیاز فرودگاه مهرآباد و امام خمینی در سال های ۱۴۰۴ به ترتیب برابر با ۱۰۷۰۰ و ۴۲۸۰۰ مترمربع و نیز در سال ۱۴۱۴ به ترتیب برابر با ۹۵۰۰۰ و ۲۶۷۳۰۰ مترمربع پیش بینی گردید.

کلمات کلیدی:

ترافیک هوایی، توقفگاه فرودگاه، ظرفیت عوامل میدان پرواز، ناوگان هوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1282220>

